

Juwelierszaak Hund voor altijd dicht

De bij een overval doodgeschoten juwelier Fred Hund wist dat hij overvallers moest laten gaan. Maar deze overval was anders. 'Hij reageerde puur instinctief,' zegt zijn broer.

HANNELOES PEN

Het rolluik voor de winkel is voor de helft naar beneden gelaten. Af en toe steekt iemand zijn hoofd onder het luik door om een ter reparatie afgegeven horloge op te halen of om even te horen hoe het ermee staat.

Gerard (62) en Carla Hund (57), broer en zus van de op 7 oktober bij een overval doodgeschoten Fred Hund, staan om de beurt op om de deur van het slot te halen. Het is voor het eerst in bijna zestig jaar dat de deur is vergrendeld. "We vonden dat geen manier van werken, met een deur dicht. Hij stond altijd open. Voor de klanten. We voelden ons ook altijd veilig," zegt Gerard.

Gerard en Carla beseffen nog nauwelijks wat hun is overkomen. "Het is net alsof we een rol in een film hadden," zegt Carla.

Gerard zat die bewuste donderdag in de werkplaats. Fred zat, zoals gewoonlijk achter de computer de administratie te doen. Rond half elf stormde er plotseling een man de zaak binnen. "Die vent sprong bovenop mijn broer. Ik gooide nog een hamer naar hem. Maar Fred wist hem meteen naar buiten te werken. Een andere man kwam op mij af. Hij richtte een pistool op me, maar ik kon nog net wegduiken. Toen hoorde ik een schot en zag ik dat Fred buiten op de grond lag. Ik wist meteen dat het niet goed was."

De overvallers vluchtten weg op een scooter. Korte tijd later overleed

Fred in de ambulance, op weg naar een ziekenhuis.

De juwelierszaak ging meteen op slot. De dagen na de overval kwamen er kaarten, brieven en steunbetuigingen uit het hele land binnen. Voor de deur werden bloemen gelegd. Voor de familie was het hartverwarmend. Maar er gingen ook verhalen rond: Was het een afrekening? Ging Fred de overvallers achterna en waarom dan? Gerard en Carla willen die geruchten de wereld uit hebben. Gerard: "Fred had

'Ik zag Fred op de grond liggen en wist meteen dat het niet goed was'

niet gezien dat de man een pistool had. Hij reageerde in een reflex toen iemand op hem sprong. Het was puur instinct, pure afweer."

De broers hadden op een cursus geleerd wat ze moesten doen bij een overval: niet in paniek raken, niet achter de overvallers aan gaan, spullen afgeven, de overvallers goed observeren en hun signalement onthouden. "Maar dit was zo anders," zegt Gerard die de speciale overvalknop vergat in te drukken die hij op zijn lichaam draagt.

Gerard en Carla weten nog niet hoe het verder moet. Het drietal was van plan de zaak per 1 april 2011 te sluiten. Volgende week zouden de

Carla Hund in de winkel die zij met haar broers runde. Op 27 november gaat de

borden 'Opheffingsuitverkoop' op de ramen komen. Gerard zou eerder met pensioen gaan. Fred wilde reizen, met zijn vrouw. "Nee, de kinderen waren niet geïnteresseerd in de zaak. Die hebben gestudeerd en goede banen," zegt Carla. Gerard zag het ook niet zitten dat de kinderen in het juweliersvak terecht zouden komen. "Al die zorgen aan je hoofd," zegt hij.

Het drietal is het juweliersvak met de papelepel ingegoten. Vader Frits Hund, horlogemaker, had in de jaren vijftig een winkeltje met uurwerken op de Tugelaweg in Oost. Enkele jaren later verhuisde de familie Hund naar een winkel annex woon-

huis in de Witte de Withstraat in West. De winkel was aan de achterkant, het woonhuis aan de achterkant. Toen in 1960 een winkel in de Jan Evertsenstraat was vrijgekomen, besloot vader Hund de zaak te verhuizen. "Het was een goede buurt met kleding- en schoenwinkels en zaken die servies en bestek verkochten. Een volksbuurt waar mensen woonden die waarde hechtten aan goud. Bouwvakkers kwamen op vrijdagmiddag met hun loonzakje een ring kopen voor hun vrouw," zegt Gerard.

Fred, de oudste zoon, hielp zijn ouders al sinds zijn twintigste, nadat vader Frits was gestorven kwa-